

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Petra Mikeše, JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatelky: **vláda**, se sídlem nábrž. E. Beneše 4, Praha 1, proti odpůrci: **Nezávislí pro Prahu**, se sídlem Panská 891/5, Praha 1, o návrhu na rozpuštění politického hnutí,

t a k t o :

- I. Politické hnutí Nezávislí pro Prahu **se rozpouští**.
- II. Navrhovatelce **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát, se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

Odůvodnění:

I.

1. Navrhovatelka podala dne 5. 12. 2014 u Nejvyššího správního soudu návrh na rozpuštění odpůrce (politického hnutí) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“).

2. Návrh odůvodnila tím, že odpůrce neučinil kroky k nápravě nedostatků, které mu Nejvyšší správní soud vytkl v rozsudku ze dne 15. 5. 2013, čj. Pst 16/2013 – 23, jenž nabyl právní moci dne 22. 5. 2013 (všechny citované rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz). Soud pozastavil činnost odpůrce z důvodu opakovaného nesplnění povinnosti vyplývající z § 18 zákona o politických stranách, neboť nepředložil Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR výroční finanční zprávy za roky 2010 a 2011. Po pozastavení činnosti odpůrce nepředložil ani finanční zprávy za roky 2012 a 2013, jak

vyplývá z usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2013, č. 1661, a usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2014, č. 275. Ke dni podání návrhu Odpůrce vytčené nedostatky neodstranil ani ke dni podání návrhu.

II.

3. Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

III.

4. Návrh je důvodný.

5. Pravomoc a příslušnost Nejvyššího správního soudu k rozhodování o rozpuštění politických stran a hnutí je založena § 15 odst. 1 zákona o politických stranách a § 4 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 95 s. ř. s. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého soudního řádu správního

6. Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu. Z § 18 odst. 1 téhož zákona vyplývá povinnost stran a hnutí předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění upřesněném v písmenech a) až f) předmětného ustanovení.

7. Pokud je činnost politické strany nebo hnutí v rozporu s § 1 až § 5, § 6 odst. 5 a § 17 až § 19 zákona o politických stranách nebo se stanovami, může být činnost strany nebo hnutí rozhodnutím soudu pozastavena (§ 14 odst. 1 zákona o politických stranách). Činnost odpůrce byla pozastavena rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. Pst 16/2013 – 23 pro opakované porušení § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

8. Při pozastavení činnosti mohou strana nebo hnutí činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku. Trvají-li i nadále skutečnosti, pro které byla činnost strany pozastavena, podají orgány uvedené v § 15 téhož zákona žalobu ve správním soudnictví na rozpuštění strany (§ 14 odst. 2 zákona o politických stranách). Strana nebo hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění mj. tehdy, pokud i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena (§ 13 odst. 6 zákona o politických stranách).

9. Soud rozhodne o rozpuštění politické strany nebo hnutí, pokud skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, trvají i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti politické strany nebo politického hnutí trvají [viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. Pst 5/2003 – 43, č. 299/2004 Sb. NSS, ze dne 17. 8. 2011, čj. Pst 25/2011 – 37, ze dne 16. 5. 2013, čj. Pst 1/2013 – 50, nebo ze dne 22. 1. 2015, čj. Pst 10/2014 – 23].

10. V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 18. 10. 1995, sp. zn. Pl. ÚS 26/94, strany a hnutí trvale porušující zákon (tedy nikoliv které zákon jednorázově porušily, ale pokud porušování zákona má charakter opakovaného chování – viz znění § 4 zákona o politických stranách) nemohou vyvíjet činnost, neboť se tímto opakovaným porušováním zákonů chovají způsobem ohrožujícím demokratické základy státu.

11. Z listinných důkazů obsažených ve spisu vyplývá, že odpůrce nepředložil Poslanecké sněmovně v zákonné lhůtě výroční finanční zprávy za rok 2011 [usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 3. 5. 2012, č. 1136, část II. písm. b) bod 19.], za rok 2012 [usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2013, č. 1661, část II. písm. b) bod 24.], ani za rok 2013 [usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2014, č. 275, část III. bod 4.].

12. Podle § 96 s. ř. s. Nejvyšší správní soud rozhoduje v daném typu řízení podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu. Soud si proto vyžádal od Poslanecké sněmovny aktuální informaci týkající se předmětných výročních finančních zpráv.

13. Z přípisu Ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, ze dne 4. 3. 2015, čj. PS2015/25452015/KV/139, vyplynulo, že ani k uvedenému datu odpůrce nepředložil Poslanecké sněmovně výroční finanční zprávy za roky 2010 až 2013.

14. Odpůrce tedy nesplnil zákonem uložené povinnosti, neboť v zákonem stanoveném termínu nepředložil příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně, výroční finanční zprávy za roky 2010 až 2013, a neučinil tak ani později.

15. Odpůrce opakovaně nesplnil zákonnou povinnost uloženou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o rozpuštění strany nebo hnutí [§ 13 odst. 1 písm. b) zákona o politických stranách]. Vytčené nedostatky odpůrce nenapravil ani ke dni rozhodnutí soudu, přestože jeho činnost byla již pozastavena. Předchozí pozastavení činnosti odpůrce bylo přitom třeba vnímat jako poslední výzvu ze strany státu k odstranění zjištěných nedostatků, po které může následovat rozpuštění dotčeného politického hnutí. Odpůrce však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval.

16. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o rozpuštění odpůrce. Soud rozhodl ve věci bezjednání za podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.

17. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Úspěšné navrhovatelce, která by jinak měla právo na náhradu nákladů, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec její běžné činnosti.

18. Podle § 13 odst. 6 zákona o politických stranách Nejvyšší správní soud určil likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta se sídlem Bubeníčkova 44, Brno. Likvidátor bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politické hnutí **je oprávněno** podat návrh podle čl. 87 odst. 1 písm. j) Ústavy, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o jeho rozpuštění není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 odst. 1, 2 a § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 5. března 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu